EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 27.04.2006
KOM(2006) 191 slutlig

2006/0064 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingåendet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

(framlagda av kommissionen)

MOTIVERING

I. Politisk och rättslig ram

I den gemensamma EU-strategin angående Ryssland från den 4 juni 1999 var en av de föreslagna åtgärderna att ett återtagandeavtal skulle slutas med detta land. Den 18 september 2000 gav rådet (allmänna frågor) formellt kommissionen tillstånd att förhandla fram ett återtagandeavtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen. I april 2001 överlämnade kommissionen ett utkast till text till de ryska myndigheterna och, efter det politiska avtal som uppnåddes gällande transiteringsfrågan för Kaliningrad vid toppmötet mellan EU och Ryssland i november 2002, förklarade sig Ryssland villigt att inleda formella förhandlingar. Den första förhandlingsrundan ägde rum i Moskva den 23 januari 2003 och nio ytterligare sammankomster hölls den 27–28 februari 2003, den 13–14 oktober 2003, den 24–25 februari 2004, den 21 oktober 2004, den 7 december 2004, den 15 mars 2005, den 3 maj 2005, den 12 juli 2005 och den 8 september 2005, omväxlande i Moskva och i Bryssel och sedan oktober 2004 parallellt med förhandlingarna om ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryssland om förenklade viseringsförfaranden. Dessutom förbereddes formella förhandlingar ibland i informella expertmöten.

Vid ett möte med den ryske presidentens medhjälpare Viktor Ivanov i Kreml den 16 september 2005 lyckades en delegation från Europeiska kommissionen på hög nivå och under ledning av vice ordföranden Franco Frattini att nå fram till en ”paketuppgörelse” och enas om en politisk överenskommelse om de slutliga texterna till avtalet om förenklade viseringsförfaranden och återtagandeavtalet. Denna slutliga kompromiss diskuterades grundligt i Coreper den 21 och 29 september 2006 och efter en del förhandlingar i sista minuten med den ryska sidan, i synnerhet om tidsfristerna för svaren på återtagandeansökningar, godkändes omsider de slutliga texterna till de två avtalen av rådet (allmänna frågor) den 3 oktober 2005 och en dag senare vid toppmötet mellan EU och Ryssland. Texterna till återtagandeavtalet och avtalet om förenklade viseringsförfaranden paraferades (första och sista sidan) den 13 oktober 2005 i Luxemburg vid ministermötet inom det ständiga partnerskapsrådet EU-Ryssland på området för rättsliga och inrikes frågor. Den formella paraferingen av de fullständiga texterna för de två avtalen ägde rum i Moskva den 4 april 2006.

Medlemsstaterna har regelbundet informerats och konsulterats i samtliga (informella och formella) stadier av återtagandeförhandlingarna.

För gemenskapens del är den rättsliga grunden för avtalet artikel 63.3 b jämförd med artikel 300 i EG-fördraget.

De bifogade förslagen utgör det rättsliga instrumentet för att underteckna och ingå återtagandeavtalet. Rådet kommer att fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet. Formellt samråd med Europaparlamentet måste ske i fråga om ingåendet av detta avtal i enlighet med artikel 300.3 i EG-fördraget.

I det föreslagna beslutet gällande ingåendet av avtalet fastställs nödvändiga interna arrangemang för den praktiska tillämpningen av avtalet. Främst specificerar det att kommissionen, biträdd av experter från medlemsstaterna, skall företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté för återtagande som bildas genom artikel 19 i avtalet. Enligt artikel 19.5 får kommittén för återtagande själv anta sin arbetsordning. Liksom när det gäller övriga

återtagandeavtal som gemenskapen hittills ingått skall kommissionens ståndpunkt i detta avseende fastställas av kommissionen i samråd med en särskild kommitté som utnämns av rådet[1]. Beträffande andra beslut som skall fattas av den gemensamma kommittén skall gemenskapens ståndpunkt fastställas i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser i fördraget.

II. Förhandlingsresultaten

Kommissionen anser att de mål som rådet fastställde i sina förhandlingsdirektiv är uppnådda och att förslaget till återtagandeavtal är godtagbart för gemenskapen.

Det slutliga innehållet i detta avtal kan sammanfattas enligt följande:

- Avtalet är uppdelat i åtta avsnitt med sammanlagt 23 artiklar. Det innehåller också sex bilagor, som utgör en integrerad del av det samt fyra gemensamma förklaringar.

- De skyldigheter i fråga om återtagande som fastställs i avtalet (artiklarna 2–5) är till fullo utformade på ett ömsesidigt sätt och innefattar egna medborgare (artiklarna 2 och 4) liksom tredjelandsmedborgare samt statslösa personer (artiklarna 3 och 5).

- Skyldigheten att återta egna medborgare (artiklarna 2 och 4) omfattar även tidigare egna medborgare som har avsagt sig sitt medborgarskap utan att förvärva medborgarskap eller uppehållstillstånd i någon annan stat. Artiklarna 2 och 4 är därtill kompletterade med en gemensam förklaring om berövande av medborgarskap.

- Skyldigheten att återta tredjelandsmedborgare och statslösa personer (artiklarna 3 och 5) är kopplad till följande förutsättningar: a) den berörda personen innehar vid tidpunkten för ingivandet av återtagandeansökan en giltig visering utfärdad av den anmodade staten och har inrest direkt från denna stats territorium, eller b) den berörda personen innehar vid tidpunkten för ingivandet av återtagandeansökan ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade staten eller c) den berörda personen har inrest direkt till den begärande statens territorium från den anmodade statens territorium. Undantagna från dessa skyldigheter är personer som befinner sig i transitering på flygplats samt alla personer vilka den begärande staten antingen har beviljat viseringsfri inresa eller utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd med en längre giltighetstid. Tolkningen av termen ”inrest direkt” har klargjorts i en gemensam förklaring.

- Som motprestation mot att Ryska federationen går med på ovan nämnda skyldighet rörande återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer (artiklarna 3 och 5) har Europeiska gemenskapen godtagit den ryska begäran om att i tre år efter ikraftträdandet av avtalet skjuta upp tillämpligheten av dessa skyldigheter (artikel 23.3). Under denna treåriga övergångsperiod skall artiklarna 3 och 5 i avtalet endast tillämpas på statslösa personer och medborgare från tredjeländer med vilka Ryska federationen har ingått bilaterala fördrag eller arrangemang om återtagande.

- I fråga om tredjelandsmedborgare och statslösa personer för vilka ett positivt svar

[1] Genom beslut av den 19 december 2002 utnämnde rådet arbetsgruppen för migration och återsändande till ansvarigt organ som skall biträda och samråda med kommissionen med anledning av förhandlingarna om återtagandeavtal (rådsdok. 15649/02 MIGR 143).

lämnats på ansökan om återtagande godtar Ryska federationen användningen av EU:s enhetligt utformade resedokument för utvisning (artikel 3.3).

- Avtalet innehåller ett avsnitt om transiteringar (artiklarna 14 och 15 jämförda med bilaga 6).

- Avsnitt III i avtalet (artiklarna 6–13 jämförda med bilagorna 1–5) innehåller de tekniska bestämmelser som behövs för återtagandeförfarandet (återtagandeansökan, bevismedel, tidsfrister, överföringsvillkor och transportsätt). En viss procedurmässig flexibilitet skapas genom det faktum att ett återtagande blir onödigt i fall där den person som skall återtas innehar ett giltigt nationellt pass och, om han eller hon är medborgare i tredjeland, även innehar en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd i den stat som måste återta honom eller henne (artikel 6.2). Artikel 6.3 innehåller ett annat viktigt procedurmässigt inslag, det s.k. påskyndade förfarandet, som man enats om för personer som grips i ”gränsregionen”, dvs. inom ett område som sträcker sig upp till 30 kilometer från en gemensam landgräns mellan en medlemsstat och Ryska federationen eller inom områden som hör till hamnar och internationella flygplatser i medlemsstaterna eller Ryska federationen. Enligt det påskyndade förfarandet skall återtagandeansökningar inges och besvaras inom två arbetsdagar, medan tidsfristen för svar enligt det normala förfarandet är 25 kalenderdagar med rätt till förlängning med upp till 60 kalenderdagar i vederbörligen motiverade fall.

- Artiklarna 16–18 innehåller erforderliga regler för kostnader, uppgiftsskydd och förhållandet till övriga internationella skyldigheter.

- Den gemensamma kommittén för återtagande kommer att vara sammansatt och ha de uppgifter och befogenheter som fastställs i artikel 19.

- För att verkställa detta avtal i praktiken förpliktigar artikel 20 Ryska federationen att ingå bilaterala tillämpningsprotokoll med samtliga medlemsstater. Till skillnad från gemenskapens tidigare återtagandeavtal föreskriver denna bestämmelse också möjligheten till överenskommelser om specifika bilaterala tidsfrister för handläggningen av återtagandeansökningar (artikel 20.1 f jämförd med artikel 11.2). Denna möjlighet medtogs i sista minuten som en kompromiss för de medlemsstater vars maximala längd på frihetsberövanden enligt inhemsk invandringslagstiftning är lika med eller kortare än 60 kalenderdagar. Förhållandet mellan de bilaterala tillämpningsprotokollen och detta avtal klargörs genom artikel 18.2.

- Slutbestämmelserna (artiklarna 21–23) innehåller erforderliga regler för avtalsbilagornas ikraftträdande, varaktighet, uppsägning och rättliga status. Artikel 23.2 återfinns i form av en liknande bestämmelse i avtalet om förenklade viseringsförfaranden och sörjer för att återtagandeavtalet och avtalet om förenklade viseringsförfaranden kan träda i kraft gemensamt, dvs. på samma dag. De skyldigheter som fastställs i artiklarna 3 och 5 gällande återtagandet av tredjelandsmedborgare och statslösa personer kommer dock att bli tillämpliga först tre år efter avtalets ikraftträdande (se ovan).

- Danmarks särskilda situation avspeglas i ingressen, artikel 1 b, artikel 21 samt i en gemensam förklaring som bifogats till avtalet. Norges och Islands nära anknytning till

genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket kommer likaledes till uttryck i en gemensam förklaring som bifogats till avtalet.

III. Slutsatser

Mot bakgrund av ovanstående föreslår kommissionen att rådet

- beslutar att avtalet undertecknas på gemenskapens vägnar och bemyndigar rådets ordförande att utse den eller de personer som skall ha behörighet att underteckna avtalet på gemenskapens vägnar,

- efter samråd med Europaparlamentet godkänner bifogat avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag[2],

av följande skäl:

(1) Genom sitt beslut av den 18 september 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande.

(2) Förhandlingar om avtalet ägde rum mellan den 23 januari 2003 och den 16 september 2005.

(3) Med förbehåll för att avtalet ingås vid en senare tidpunkt, bör avtalet, som paraferades i Moskva den 4 april 2006, undertecknas.

(4) I enlighet med artikel 3 i Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Förenade kungariket meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(5) I enlighet med artikel 3 i Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

---

[2] EGT C […] […], s.

Härmed bemyndigas rådets ordförande att utse den person/de personer som på Europeiska gemenskapens vägnar skall ha fullmakt att underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande, med förbehåll för att det kan komma att ingås vid en senare tidpunkt.

Utfärdat i Bryssel den .. …… 2006.

På rådets vägnar
Ordförande

2006/0064 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingåendet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag[3],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[4], och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har på Europeiska gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Ryska federationen om återtagande.

(2) Detta avtal har undertecknats den …. 2006 på Europeiska gemenskapens vägnar med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt, i enlighet med rådets beslut ...../...../EG av den [.....].

(3) Detta avtal bör godkännas.

(4) Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté för återtagande som själv kan anta sin arbetsordning. Det är lämpligt att införa ett förenklat förfarande för fastställandet av gemenskapens ståndpunkt i detta fall.

(5) I enlighet med artikel 3 i Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Förenade kungariket meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(6) I enlighet med artikel 3 i Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

---

[3] EGT C […] […], s.

[4] EGT C […] […], s.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall göra den anmälan som föreskrivs i artikel 23.2 i avtalet[5].

Artikel 3

Kommissionen, biträdd av experter från medlemsstaterna, skall företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté för återtagande som inrättas genom artikel 19 i avtalet.

Artikel 4

Gemenskapens ståndpunkt i den gemensamma kommittén för återtagande i fråga om antagandet av dess arbetsordning i enlighet med artikel 19.5 i avtalet skall antas av kommissionen efter samråd med en särskild kommitté som utsetts av rådet.

Utfärdat i Bryssel den .. …… 2006.

På rådets vägnar
Ordförande

[5] Dagen för återtagandeavtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i Europeiska unionens officiella tidning.

Bilaga

UTKAST TILL AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen

om återtagande

PARTERNA,

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad ”gemenskapen”,

och

RYSKA FEDERATIONEN

som är fast beslutna att stärka sitt samarbete i syfte att mer effektivt bekämpa olaglig invandring,

som hänvisar till avtalet om partnerskap och samarbete mellan gemenskapen och dess medlemsstater, å den ena sidan, och Ryska federationen, å den andra, ingånget på Korfu den 24 juni 1994, särskilt artikel 84 och den gemensamma förklaringen avseende artiklarna 26, 32 och 37 i detta avtals slutakt,

som beaktar det gemensamma uttalande vid toppmötet i S:t Petersburg den 31 maj 2003, vari fastslås att Europeiska unionen och Ryska federationen enats om att i tid avsluta förhandlingarna om ett återtagandeavtal,

som önskar att, genom detta avtal och på grundval av ömsesidighet, fastställa snabba och effektiva förfaranden för identifiering och återsändande av personer som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller kraven för inresa, vistelse eller bosättning på Ryska federationens eller en av Europeiska unionens medlemsstaters territorium, och att i en anda av samarbete underlätta dessa personers transitering,

som understryker att detta avtal inte påverkar gemenskapens, Europeiska unionens medlemsstaters och Ryska federationen rättigheter, skyldigheter och ansvar som härrör från internationell rätt, inklusive internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna, vilka i synnerhet stadfästs genom den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948, internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966, Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning och protokollet om flyktingars rättsliga ställning av den 31 januari 1967, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950 och protokoll nr 4 till detta av den 16 september 1963 samt konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984,

som tar hänsyn till protokollet om Danmarks ställning som fogats till fördraget om Europeiska unionen av den 7 februari 1992 och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen av den 25 mars 1957 och som bekräftar att bestämmelserna i detta avtal inte är tillämpliga på

Konungariket Danmark,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta avtal avses med

a) *Återtagande*: överföring genom den begärande statens försorg och den anmodade statens godtagande av personer (den anmodade statens egna medborgare, tredjelandsmedborgare eller statslösa personer) som olagligen har rest in i, vistats i eller varit bosatt i den begärande staten, i överensstämmelse med bestämmelserna i detta avtal.

b) *Medlemsstat*: samtliga medlemsstater i Europeiska unionen, med undantag av Konungariket Danmark.

c) *Medborgare i en medlemsstat*: samtliga personer som enligt gemenskapens definition innehar medborgarskap i någon medlemsstat.

d) *Medborgare i Ryska federationen* eller *rysk medborgare*: samtliga personer som innehar medborgarskap i Ryska federationen i enlighet med detta lands lagstiftning.

e) *Tredjelandsmedborgare*: samtliga personer som innehar annat medborgarskap än medborgarskap i Ryska federationen eller i en av medlemsstaterna.

f) *Statslös person*: alla personer som inte innehar medborgarskap i Ryska federationen eller någon av medlemsstaterna och som inte kan styrka att han eller hon innehar medborgarskap i någon annan stat.

g) *Uppehållstillstånd*: ett officiellt tillstånd av samtliga typer utfärdat av Ryska federationen eller någon av medlemsstaterna som ger en person rätt att uppehålla sig inom Ryska federationens eller någon av medlemsstaternas territorium. Detta skall inte inbegripa tillfälliga tillstånd att uppehålla sig på nämnda staters territorium i samband med handläggningen av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd.

h) *Visering*: ett tillstånd som utfärdats eller ett beslut som fattats av Ryska federationen eller någon av medlemsstaterna och som erfordras för inresa på eller transitering genom Ryska federationens eller någon av medlemsstaternas territorium. Detta tillstånd skall inte inbegripa den särskilda kategorin för transitvisum för flygplatser.

i) *Begärande stat*: den stat (Ryska federationen eller någon av medlemsstaterna) som lämnar in en ansökan om återtagande i enlighet med avsnitt III eller en transiteringsansökan i enlighet med avsnitt IV i detta avtal.

j) *Anmodad stat*: den stat (Ryska federationen eller någon av medlemsstaterna) till vilken en ansökan om återtagande i enlighet med avsnitt III eller en ansökan om transitering i enlighet med avsnitt IV i detta avtal är riktad.

k) *Behörig myndighet*: samtliga nationella myndigheter i Ryska federationen eller i någon av medlemsstaterna som har anförtrotts uppgiften att genomföra detta avtal i enlighet med vad som anges i det bilaterala tillämpningsprotokoll som ingåtts mellan Ryska federationen och enskilda medlemsstater i enlighet med artikel 20.1 a i detta avtal.

l) *Gränsregion*: ett område som sträcker sig upp till 30 kilometer från en gemensam landgräns mellan en medlemsstat och Ryska federationen samt områden som hör till medlemsstaternas och Ryska federationens hamnar, inklusive tullzoner samt internationella flygplatser.

m) *Gränsövergångsställe*: alla gränsövergångar där medlemsstaterna eller Ryska federationen tillåter passage av sina respektive land- och havsgränser, inklusive internationella flygplatser och hamnar.

n) *Transitering*: en tredjelandsmedborgares eller statslös persons genomresa genom den anmodade statens territorium under förflyttningen från den begärande staten till bestämmelselandet.

Avsnitt I. Ryska federationens skyldigheter i fråga om återtagande

Artikel 2

Återtagande av ryska medborgare

(1) Efter ansökan av en medlemsstat och i överensstämmelse med det förfarande som föreskrivs i detta avtal skall Ryska federationen återta alla personer som inte, eller inte längre, uppfyller gällande villkor för inresa, vistelse eller bosättning på den begärande medlemsstatens territorium under förutsättning att det, i enlighet med artikel 9 i detta avtal, har fastställts att denna person är medborgare i Ryska federationen.

Detsamma skall vara tillämpligt på olagligt vistande eller boende personer som innehade medborgarskap i Ryska federationen vid den tidpunkt då de reste in på en medlemsstats territorium men som därefter avsagt sig sitt medborgarskap i Ryska federationen i enlighet med den senare statens lagstiftning, utan att förvärva medborgarskap eller uppehållstillstånd i den medlemsstaten eller i någon annan stat.

(2) Efter det att Ryska federationen har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande skall det behöriga ryska diplomatiska eller konsulära ombudet oavsett önskemål hos den person som skall återtas, vid behov och utan dröjsmål, utfärda det resedokument som är nödvändigt för dennes återresa; resedokumentet skall ha en giltighetstid på 30 kalenderdagar. Om den berörda personen av någon anledning inte kan överföras inom detta resedokuments giltighetstid skall det behöriga ryska diplomatiska eller konsulära ombudet utan dröjsmål utfärda ett nytt resedokument med lika lång giltighetstid.

Artikel 3

Återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

(1) Efter ansökan av en medlemsstat och i överensstämmelse med det förfarande som föreskrivs i detta avtal skall Ryska federationen återta alla tredjelandsmedborgare eller

statslösa personer som inte, eller inte längre, uppfyller gällande villkor för inresa, vistelse eller bosättning på den begärande medlemsstatens territorium under förutsättning att det, i enlighet med artikel 10 i detta avtal, kan styrkas att denna person

a) vid tidpunkten för ansökan om återtagande innehar en giltig visering utfärdad av Ryska federationen, och som direkt rest in på en medlemsstats territorium från ryskt territorium, eller

b) vid tidpunkten för ansökan om återtagande innehar ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av Ryska federationen, eller

c) olagligen direkt rest in på medlemsstaternas territorium från Ryska federationens territorium.

(2) Den skyldighet i fråga om återtagande som fastställs i punkt 1 i denna artikel är inte tillämplig om

a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen endast befunnit sig i transitering på en internationell flygplats i Ryska federationen, eller

b) den begärande medlemsstaten eller en annan medlemsstat till tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd, såvida denna person inte innehar en visering eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av Ryska federationen och som har en längre giltighetstid,

c) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen beviljats viseringsfri inresa på den begärande medlemsstatens territorium.

(3) Efter det att Ryska federationen har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande skall den begärande medlemsstaten förse den aktuella personen med ett resedokument som erkänns av Ryska federationen (EU:s enhetligt utformade resedokument för utvisning i enlighet med vad som anges i rådets rekommendation av den 30 november 1994).

Avsnitt II. Gemenskapens skyldigheter i fråga om återtagande

Artikel 4

Återtagande av medborgare från medlemsstaterna

(1) Efter ansökan av Ryska federationen och i överensstämmelse med det förfarande som föreskrivs i detta avtal skall en medlemsstat återta alla personer som inte, eller inte längre, uppfyller gällande villkor för inresa, vistelse eller bosättning på Ryska federationens territorium under förutsättning att det, i enlighet med artikel 9 i detta avtal, har fastställts att denna person är medborgare i den medlemsstaten.

Detsamma skall vara tillämpligt på olagligt vistande eller boende personer som innehade medborgarskap i en medlemsstat vid den tidpunkt då de reste in på Ryska federationens territorium men som därefter avsagt sig sitt medborgarskap i den

medlemsstaten i enlighet med den statens lagstiftning, utan att förvärva medborgarskap eller uppehållstillstånd i Ryska federationen eller i någon annan stat.

(2) Efter det att en medlemsstat har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande skall denna medlemsstats behöriga diplomatiska eller konsulära ombud oavsett önskemål hos den person som skall återtas, vid behov och utan dröjsmål, utfärda det resedokument som är nödvändigt för dennes återresa; resedokumentet skall ha en giltighetstid på 30 kalenderdagar. Om den berörda personen av någon anledning inte kan överföras inom detta resedokuments giltighetstid skall den aktuella medlemsstaten utan dröjsmål utfärda ett nytt resedokument med lika lång giltighetstid.

Artikel 5

Återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

(1) Efter ansökan av Ryska federationen och i överensstämmelse med det förfarande som föreskrivs i detta avtal skall en medlemsstat återta alla tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som inte, eller inte längre, uppfyller gällande villkor för inresa, vistelse eller bosättning på Ryska federationens territorium under förutsättning att det, i enlighet med artikel 10 i detta avtal, kan styrkas att denna person

a) vid tidpunkten för ansökan om återtagande innehar en giltig visering utfärdad av den anmodade medlemsstaten, och som direkt rest in på Ryska federationens territorium från denna medlemsstats territorium, eller

b) vid tidpunkten för ansökan om återtagande innehar ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade medlemsstaten, eller

c) olagligen rest in på Ryska federationens territorium direkt från den anmodade medlemsstatens territorium.

2) Den skyldighet i fråga om återtagande som fastställs i punkt 1 i denna artikel är inte tillämplig om

a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen endast befunnit sig i transitering på en internationell flygplats i den anmodade medlemsstaten,

b) Ryska federationen till tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd, såvida denna person inte innehar en visering eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av den anmodade medlemsstaten och som har en längre giltighetstid,

c) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen beviljats viseringsfri inresa på Ryska federationens territorium.

(3) Skyldigheten i fråga om återtagande i punkt 1 i denna artikel tillkommer den medlemsstat som utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd. Om två eller flera medlemsstater har utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd skall återtagandeskyldigheten i punkt 1 i denna artikel tillkomma den medlemsstat som utfärdat dokumentet med den längsta giltighetstiden, eller, om ett eller flera av dem redan har upphört att gälla, det dokument som fortfarande är giltigt. Om samtliga

dokument redan upphört att gälla skall återtagandeskyldigheten i punkt 1 i denna artikel tillkomma den medlemsstat som utfärdat dokumentet med den senaste förfallodagen.

(4) Efter det att den anmodade medlemsstaten har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande skall Ryska federationen förse den person som skall återtas med ett resedokument som erkänns av den berörda medlemsstaten.

Avsnitt III. Förfarande för återtagande

Artikel 6

Ansökan om återtagande

(1) Om inte annat följer av punkt 2 skall det för överföring av en person som skall återtas på grundval av någon av skyldigheterna enligt artiklarna 2–5 i detta avtal erfordras att en ansökan om återtagande inges till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

(2) Genom undantag från artiklarna 2–5 i detta avtal skall det inte behövas någon ansökan om återtagande när den person som skall återtas innehar ett giltigt nationellt pass och, i de fall denna person är en tredjelandsmedborgare eller statslös person, även innehar en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd i den stat som skall återta honom eller henne.

(3) Om en person har gripits i den begärande statens gränsregion efter att olagligen ha passerat gränsen direkt från den anmodade statens territorium kan den begärande staten inge en ansökan om återtagande inom två arbetsdagar efter gripandet av denna person (påskyndat förfarande).

Artikel 7

Innehållet i ansökningarna om återtagande

(1) Alla ansökningar om återtagande skall innehålla följande information:

a) Närmare uppgifter beträffande den berörda personen (t.ex. förnamn, efternamn, födelsedatum och – om möjligt – födelseort och senaste hemvist).

b) Angivande av hur medborgarskap, olaglig inresa och bosättning styrkts samt skälen till återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer i enlighet med vad som fastställs i artikel 3.1 och artikel 5.1 i detta avtal.

(2) I den utsträckning det är möjligt skall ansökan om återtagande också innehålla följande upplysningar:

a) Uppgift om att den person som skall överföras kan vara i behov av hjälp eller vård, förutsatt att den berörda personen uttryckligen har gett sitt samtycke till uppgiften.

b) Andra skydds- eller säkerhetsåtgärder som kan vara nödvändiga i samband med

den enskilda överföringen.

(3) Ett gemensamt formulär som skall användas för ansökningar om återtagande åtföljer som bilaga 1 till detta avtal.

Artikel 8

Svar på en ansökan om återtagande

En ansökan om återtagande skall besvaras skriftligen.

Artikel 9

Bevis i fråga om medborgarskap

(1) Medborgarskap i enlighet med artikel 2.1 och artikel 4.1 i detta avtal kan fastställas med hjälp av minst ett av de dokument som förtecknas i bilaga 2 till detta avtal, också om dess giltighetstid har löpt ut. Om sådana dokument företes skall medlemsstaterna och Ryska federationen utan att kräva ytterligare kontroller ömsesidigt erkänna medborgarskapet.

(2) Om inte något av de dokument som förtecknas i bilaga 2 till detta avtal kan företes kan medborgarskap i enlighet med artikel 2.1 och artikel 4.1 i detta avtal fastställas med hjälp av minst ett av de dokument som förtecknas i bilaga 3 till detta avtal, också om dess giltighetstid har löpt ut.

– Om dokument förtecknade i bilaga 3 A till detta avtal företes, skall medlemsstaterna och Ryska federationen ömsesidigt anse medborgarskapet vara fastställt, såvida de inte kan styrka något annat.

– Om dokument förtecknade i bilaga 3 B till detta avtal företes, skall medlemsstaterna och Ryska federationen ömsesidigt anse dessa vara utgångspunkten för en tillbörlig kontroll.

(3) Medborgarskap kan inte fastställas med hjälp av falska handlingar.

(4) Om inte något av de dokument som förtecknas i bilaga 2 eller 3 till detta avtal kan företes skall Ryska federationens eller berörd medlemsstats behöriga diplomatiska eller konsulära ombud, på begäran, ordna så att den behöriga myndigheten i den begärande staten utan otillbörligt dröjsmål utfrågar den person som skall återtas i syfte att fastställa hans eller hennes medborgarskap. Förfarandet för dessa utfrågningar skall fastställas i de tillämpningsprotokoll som föreskrivs i artikel 20 i detta avtal.

Artikel 10

Bevis i fråga om tredjelandsmedborgare och statslösa personer

(1) Bevisen för skälen till återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer, som fastställts i artikel 3.1 och artikel 5.1 i detta avtal, kan lämnas genom minst ett av de dokument som förtecknas i bilaga 4 till detta avtal. Varje sådant bevis skall erkännas ömsesidigt av medlemsstaterna och Ryska federationen utan att man kräver

några ytterligare kontroller.

(2) Indirekta bevis för skälen till återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer, i enlighet med artikel 3.1 och artikel 5.1 i detta avtal, kan lämnas genom minst ett av de dokument som förtecknas i bilaga 5 till detta avtal.

– Om bevismedel, förtecknade i bilaga 5 A till detta avtal, företes, skall medlemsstaterna och Ryska federationen anse villkoren vara uppfyllda, såvida de inte kan styrka något annat.

– Om bevismedel, förtecknade i bilaga 5 B till detta avtal, företes, skall medlemsstaterna och Ryska federationen anse dessa vara utgångspunkten för en tillbörlig kontroll.

(3) Bevisen för skälen till återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer kan inte lämnas med falska handlingar.

(4) Olaglig inresa, vistelse eller bosättning skall fastställas med hjälp av den berörda personens resedokument, bland vilka nödvändiga viseringar eller uppehållstillstånd för den begärande statens territorium saknas. En vederbörligen motiverad förklaring av den begärande staten om att den berörda personen befunnits sakna erforderliga resedokument eller nödvändiga viseringar eller uppehållstillstånd skall också utgöra tillräcklig preliminär bevisning för olovlig inresa, vistelse eller bosättning.

Artikel 11

Tidsfrister

(1) Ansökan om återtagande skall inges till den anmodade statens behöriga myndighet senast inom 180 kalenderdagar från den dag då den begärande statens behöriga myndighet fick kännedom om att en tredjelandsmedborgare eller statslös person inte uppfyller, eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa, vistelse eller bosättning.

(2) En ansökan om återtagande måste besvaras senast inom 25 kalenderdagar från dagen då mottagandet av ansökan om återtagande bekräftades. Om det föreligger rättsliga eller faktiska hinder för att ansökan skall kunna besvaras i tid skall tidsfristen på vederbörligen motiverad begäran förlängas med upp till 60 kalenderdagar, utan att det påverkar specifika arrangemang som man skall enas om inom ramen för tillämpningsprotokoll som ingåtts i enlighet med artikel 20.

(3) En ansökan om återtagande som ingivits enligt det påskyndade förfarandet i enlighet med artikel 6.3 i detta avtal, måste besvaras inom två arbetsdagar (definierade i enlighet med lagstiftningen i den anmodade staten) från det bekräftade mottagandet av ansökan om återtagande.

(4) När de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel löper ut skall samtycke till återtagandet anses ha erhållits.

(5) Den berörda personen skall överföras inom 90 kalenderdagar. Vid överföringar enligt det påskyndande förfarandet i enlighet med artikel 6.3 i detta avtal skall den berörda

personen överföras inom två arbetsdagar. Denna tidsfrist får efter vederbörligen motiverad begäran förlängas med den tid det tar att undanröja rättsliga eller praktiska hinder. De tidsfrister som anges i denna punkt börjar löpa dagen för mottagandet av ett positivt svar på ansökan om återtagande.

Artikel 12

Avslag på en ansökan om återtagande

Skäl skall anges för avslag på en ansökan om återtagande.

Artikel 13

Överföringsvillkor och transportsätt

(1) Innan en person överförs skall behöriga myndigheter i Ryska federationen och den berörda medlemsstaten skriftligen och på förhand bestämma dag för överföringen, gränsövergångsställe och eventuell eskort.

(2) Alla transportmedel (luft-, land- eller sjövägen) skall vara tillåtna för överföringen. Återsändande med flyg skall inte begränsas till de avtalsslutande parternas nationella flygbolag eller den begärande statens personal och får ske med både reguljärt flyg och charterflyg.

Avsnitt IV. Transiteringar

Artikel 14

Allmänna bestämmelser

(1) Medlemsstaterna och Ryska federationen skall endast transitera tredjelandsmedborgare eller statslösa personer när dessa personer inte kan återsändas direkt till bestämmelsestaten.

(2) Ryska federationen skall tillåta transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer om en medlemsstat begär detta, och en medlemsstat skall tillåta transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer om Ryska federationen begär detta, om den fortsatta resan genom andra transiteringsstater och återtagandet av bestämmelsestaten garanteras.

(3) Transitering kan avslås av Ryska federationen eller en medlemsstat

a) om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen riskerar att utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning eller dödsstraff eller förföljelse på grund av ras, religion, medborgarskap, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk övertygelse i bestämmelsestaten eller någon annan transiteringsstat, eller

b) om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen kommer att bli föremål för straffrättslig lagföring eller straffrättsliga påföljder i den anmodade staten eller i någon annan transiteringsstat, eller

c) av folkhälsoskäl eller av skäl som rör nationell säkerhet, allmän ordning eller andra nationella intressen i den anmodade staten.

(4) Ryska federationen eller en medlemsstat får återkalla ett utfärdat tillstånd, om det senare uppkommer eller uppdagas sådana omständigheter, som avses i punkt 3 i denna artikel, och som lägger hinder i vägen för transiteringen, eller om den fortsatta resan i eventuella transiteringsstater eller återtagandet från bestämmelsestatens sida inte längre garanteras. I detta fall skall den begärande staten, vid behov och utan dröjsmål, ta tillbaka tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen.

Artikel 15

Transiteringsförfarande

En ansökan om transitering måste inges skriftligen till de behöriga myndigheterna och innehålla följande upplysningar:

a) Typ av transitering (med flyg, landvägen eller till sjöss), eventuella andra transiteringsstater och avsedd slutlig bestämmelseort.

b) Närmare uppgifter beträffande den berörda personen (t.ex. förnamn, efternamn, födelsedatum och – om möjligt – födelseort, medborgarskap, typ av och nummer på resedokument).

c) Planerat gränsövergångsställe, tidpunkt för överföring och eventuell eskort.

d) En förklaring om att villkoren enligt artikel 14.2 i detta avtal är uppfyllda ur den begärande statens synvinkel och att det inte finns några kända skäl för ett avslag enligt artikel 14.3 i detta avtal.

Ett gemensamt formulär som skall användas för ansökan om transitering åtföljer som bilaga 6 till detta avtal.

(2) Den anmodade staten skall skriftligen underrätta behöriga myndigheter i den begärande staten om inresetillståndet och bekräfta gränsövergångsstället och beräknad tidpunkt för inresan eller underrätta den om avslag efter ansökan om inresetillstånd och om skälen för detta.

(3) Om transiteringen görs med flyg skall den person som återtas jämte eventuell eskort undantas från kravet på ett särskilt transitvisum för flygplats.

(4) Den anmodade statens behöriga myndigheter skall efter ömsesidigt samråd hjälpa till med transiteringen, framför allt genom att övervaka de berörda personerna och genom att tillhandahålla lämpliga anordningar för detta.

Avsnitt V. Kostnader

Artikel 16

Transport- och transiteringskostnader

Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas rätt att av den person som skall återtas eller av tredje part kräva återbetalning av de kostnader som är förbundna med återtagandet skall alla transportkostnader, som uppkommer i samband med återtagande och transitering fram till den begärande statens gränsövergångsställe, täckas av den begärande staten.

Avsnitt VI. Uppgiftsskydd

Artikel 17

Uppgiftsskydd

Meddelande av personuppgifter skall äga rum endast om detta är nödvändigt för genomförandet av detta avtal och skall göras av de behöriga myndigheterna i Ryska federationen eller i en medlemsstat, beroende på omständigheterna. När personuppgifter meddelas, behandlas eller bearbetas i ett särskilt fall skall de behöriga myndigheterna i Ryska federationen följa relevant rysk lagstiftning och medlemsstatens behöriga myndigheter skall följa bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och denna medlemsstats inhemska lagstiftning som antagits i enlighet med detta direktiv. Dessutom skall följande principer gälla:

a) Personuppgifter skall behandlas på ett korrekt och lagenligt sätt.

b) Personuppgifter skall insamlas i det specifika, uttryckliga och legitima syftet att genomföra detta avtal och får inte bearbetas ytterligare på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

c) Personuppgifter skall vara adekvata, relevanta och inte överdrivet omfattande i förhållande till det syfte för vilket de insamlas eller ytterligare bearbetas; Meddelade personuppgifter får endast röra följande:

   – Uppgifter om den person som skall återtas (t.ex. efternamn, förnamn, eventuella tidigare namn, andra namn eller pseudonymer, födelsedatum och -ort, kön, nuvarande och eventuellt tidigare medborgarskap),

   – Identitetskort eller pass (typ, nummer, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, ort för utfärdandet).

   – Anhalter och resvägar.

   – Andra upplysningar som är nödvändiga för att identifiera den person som skall återtas eller för att undersöka återtagandekraven i enlighet med detta avtal.

d) Personuppgifterna skall vara exakta och, om så behövs, aktualiserade.

e) Personuppgifter skall vara i sådan form som gör det möjligt att identifiera personerna i fråga endast så länge som detta är nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna insamlades eller för vilket de ytterligare bearbetas.

f) Både den behöriga myndighet som meddelar personuppgifter och den behöriga myndighet som mottar personuppgifter skall vidta alla rimliga åtgärder för att vid behov se till att personuppgifter rättas, utplånas eller blockeras när behandlingen inte överensstämmer med bestämmelserna i led c och d i denna artikel, framför allt om

dessa uppgifter inte är adekvata, relevanta eller exakta eller om de är överdrivna i förhållande till syftet med bearbetningen. Detta skall inbegripa anmälan till den andra parten av eventuell rättelse, utplåning eller blockering av dylika uppgifter.

g) På begäran skall den behöriga myndighet som mottar personuppgifter informera den behöriga myndighet som meddelar personuppgifterna om hur de meddelade uppgifterna skall användas och vilka resultat som uppnåtts med dem.

h) Personuppgifter får endast meddelas behöriga myndigheter som anförtrotts uppgiften att genomföra detta avtal. För vidarebefordran av uppgifterna till andra organ krävs att den behöriga myndighet som meddelat uppgifterna på förhand lämnar sitt samtycke.

i) Den behöriga myndighet som meddelar personuppgifter och den behöriga myndighet som mottar personuppgifter är skyldiga att skriftligen notera överlämnandet och mottagandet av personuppgifter.

Avsnitt VII. Genomförande och tillämpning

Artikel 18

Förhållande till övriga internationella skyldigheter

(1) Detta avtal skall inte påverka Europeiska gemenskapens, medlemsstaternas och Ryska federationens rättigheter, skyldigheter och ansvar som härrör från internationell rätt, och i all synnerhet från

a) konventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning,

b) Europeiska konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

c) konventionen av den 10 december 1984 mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,

d) internationella fördrag om utlämning och transitering.

e) multilaterala internationella fördrag som innehåller regler för återtagande av utländska medborgare, exempelvis konventionen angående internationell civil luftfart av den 7 december 1944.

(2) Bestämmelserna i detta avtal skall ha företräde framför bestämmelser i alla bilaterala fördrag eller arrangemang om återtagande som, i enlighet med artikel 20 i detta avtal, har ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater och Ryska federationen i den mån som bestämmelserna i de sistnämnda fördragen eller arrangemangen omfattar frågor som tas upp i detta avtal.

(3) Inget i detta avtal skall förhindra att en person återsänds inom ramen för andra formella eller informella ordningar.

Artikel 19

Gemensam kommitté för återtagande

(1) Parterna skall inrätta en gemensam kommitté för återtagande (nedan kallad ”kommittén”) som särskilt skall ha till uppgift

a) att övervaka tillämpningen av detta avtal,

b) att besluta om de arrangemang som behövs för att detta avtal skall verkställas enhetligt,

c) att regelbundet utbyta information om tillämpningsprotokoll som, i kraft av artikel 20 i detta avtal, ingåtts av enskilda medlemsstater och Ryska federationen,

d) att besluta om ändringar av bilagorna till detta avtal,

e) att föreslå ändringar av detta avtal,

f) att undersöka, och om så anses vara nödvändigt, föreslå ändringar av detta avtal i det fall nya länder blir medlemmar i Europeiska unionen.

(2) Kommitténs beslut skall vara bindande för parterna.

(3) Kommittén skall vara sammansatt av företrädare för Europeiska gemenskapen och Ryska federationen. Gemenskapen skall företrädas av Europeiska kommissionen, biträdd av experter från medlemsstaterna.

(4) Kommittén skall sammanträda vid behov på begäran av en av parterna.

(5) Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 20

Tillämpningsprotokoll

(1) Ryska federationen och medlemsstaterna skall ingå tillämpningsprotokoll som skall innehålla regler för

a) behöriga myndigheter, gränsövergångsställen, utbyte av information om kontaktpunkter samt språken i förbindelserna,

b) formerna för återtagande enligt det påskyndade förfarandet,

c) villkoren för överföringar med eskort, inbegripet transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer med eskort,

d) bevis förutom de som förtecknas i bilagorna 2–5 till detta avtal,

e) förfarandet för de utfrågningar som föreskrivs i artikel 9 i detta avtal,

f) om så behövs specifika arrangemang gällande tidsfrister för handläggningen av ansökningar om återtagande i enlighet med artikel 11.2 i detta avtal.

(2) De tillämpningsprotokoll som omnämns i punkt 1 i denna artikel skall träda i kraft först efter det att kommittén har underrättats.

(3) Ryska federationen skall gå med på att också tillämpa samtliga bestämmelser i ett tillämpningsprotokoll, som ingåtts med en medlemsstat, i sina förbindelser med alla övriga medlemsstater om dessa så begär och under förutsättning att det praktisk går att genomföra en tillämpning på Ryska federationen. Medlemsstaterna skall gå med på att också tillämpa samtliga bestämmelser i ett tillämpningsprotokoll, som ingåtts med en av dem, på sina förbindelser med Ryska federationen och detta land så begär under förutsättning under förutsättning att det praktisk går att genomföra en tillämpning på övriga medlemsstater.

Detta skall inte vara tillämpligt på bestämmelser som innehåller specifika arrangemang som omnämns i punkt 1 f i denna artikel.

Avsnitt VIII. Slutbestämmelser

Artikel 21

Territoriell tillämpning

(1) Om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel skall detta avtal vara tillämpligt inom Ryska federationens territorium och inom det territorium där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt.

(2) Detta avtal skall inte vara tillämpligt inom Konungariket Danmarks territorium.

Artikel 22

Bilagor

Bilagorna 1–6 skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

Artikel 23

Ikraftträdande, giltighetstid och uppsägning

(1) Detta avtal skall ratificeras eller godkännas av parterna i enlighet med deras interna förfaranden.

(2) Om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel skall detta avtal träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna till varandra anmäler att de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel är avslutade. Om detta datum infaller före dagen för ikraftträdandet av avtalet mellan Ryska federationen och Europeiska gemenskapen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Ryska federationen och Europeiska unionen skall detta avtal träda i kraft samma dag som det sistnämnda avtalet.

(3) De skyldigheter som fastställs i artiklarna 3 och 5 i detta avtal skall bli tillämpliga först tre år efter det datum som anges i punkt 2 i denna artikel. Under denna treåriga period skall de endast tillämpas på statslösa personer och medborgare från tredjeländer med vilka Ryska federationen har ingått bilaterala fördrag eller arrangemang om återtagande.

(4) Detta avtal ingås på obestämd tid.

(5) Var och en av de avtalsslutande parterna får säga upp detta avtal genom att officiellt underrätta den andra avtalsslutande parten. Detta avtal skall upphöra att gälla sex månader efter dagen för mottagandet av en sådan underrättelse.

Utfärdat i …….. den …. …. år ….. i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och ryska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

För Europeiska gemenskapen

(...)

För Ryska federationen

(...)

Bilaga 1 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

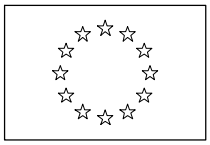

[Ryska federationens vapen]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
..……	.....……
…	..

..... (Ort och datum)
……..…

(Benämning på behörig myndighet i den begärande staten)
(sigill/stämpel)

Referens: .....……

☐ **PÅSKYNDAT FÖRFARANDE**

Till

.....……

.....……

(Benämning på behörig myndighet i den anmodade staten)

1. ANSÖKAN OM ÅTERTAGANDE

i kraft av artikel 7 i avtalet av den ..... mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

A. Personuppgifter

Fotografi

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):

.....

2.Efternamn som ogift:.

.....

3.Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

……

5. Även känd som (tidigare namn, andra namn eller pseudonymer):

.....

6. Medborgarskap och språk:

.....

7. Civilstånd (om möjligt) gift ogift frånskild änka/änkling

Om gift: namn på maka/make.....

Namn och ålder på eventuella barn

……

……

……

8. Senaste adress i den begärande staten:

.....

9. Senaste hemvist i den anmodade staten

……

B. Särskilda upplysningar om den person som skall överföras

1. Hälsotillstånd

(t.ex. hänvisning till särskild medicinsk vård; latinskt namn på smittsam sjukdom):

.....

2. Uppgifter om särskilt farlig person

(t.ex. misstänkt för allvarligt brott, aggressivt beteende):

.....

C. Bifogade bevismedel

1..... .....

(pass nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

....

(utfärdande myndighet) (upphör att gälla)

2..... .....

(identitetskort nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

....

(utfärdande myndighet) (upphör att gälla)

3..... .....

(körkort nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

....

(utfärdande myndighet) (upphör att gälla)

4..... .....

(annan officiell handling nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

....

(utfärdande myndighet) (upphör att gälla)

D. Anmärkningar

.....

.....

.....

.....

.....

(Underskrift av behörig myndighet i den begärande staten) (sigill/stämpel)

Bilaga 2 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

Förteckning över dokument som styrker medborgarskap

– Alla slags pass från Ryska federationen eller medlemsstaterna (t.ex. inrikespass, medborgares utländska pass, nationella pass, diplomatpass, tjänstepass och ersättningspass inklusive pass för barn).

– Tillståndsbevis för återvändande till Ryska federationen.

– Nationella identitetskort från EU:s medlemsstater.

– Intyg om medborgarskap eller andra officiella dokument i vilka medborgarskap nämns eller anges (t.ex. födelseattest).

– Tjänsteböcker och militära identitetshandlingar.

– Sjöfartsböcker, tjänstgöringsbevis för skeppare och sjömanspass.

Bilaga 3 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

Förteckning över dokument som indirekt styrker medborgarskap

BILAGA 3 A

– Officiella fotokopior av något dokument som anges i bilaga 2 till detta avtal.

– Officiella förklaringar som gjorts för det påskyndade förfarandet, särskilt av gränsmyndighetens personal och av vittnen som kan intyga den berörda personens gränspassage.

BILAGA 3 B

– Körkort eller fotokopior av körkort.

– Andra slags officiella dokument som utfärdats av myndigheterna i den anmodade staten.

– Tjänstekort från företag eller fotokopior av sådana tjänstekort.

– Skriftliga vittnesutsagor.

– Skriftliga uttalanden som gjorts av den berörda personen och de språk som han eller hon talar, bl.a. även officiella testresultat.

Bilaga 4 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

Förteckning över dokument som bevisar skälen till

återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

Giltig visering och/eller giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade staten.

– Inrese- och avresestämplar eller liknande påteckning i den berörda personens resedokument eller annan bevisning för inresa/avresa (t.ex. fotografisk, elektronisk eller biometrisk).

Bilaga 5 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

Förteckning över dokument som indirekt styrker villkoren

för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

BILAGA 5 A

– Officiella förklaringar som gjorts för det påskyndade förfarandet, särskilt av gränsmyndighetens personal och av vittnen som kan intyga den berörda personens gränspassage.

BILAGA 5 B

– Flyg-, tåg-, buss- eller båtbiljetter med namn som visar var den berörda personen vistats och hans eller hennes reseväg från den anmodade statens territorium till den begärande statens territorium.

– Passagerarlistor för flyg-, tåg-, buss- eller båtresor som visar var den berörda personen vistats och hans eller hennes resväg från den anmodade statens territorium till den begärande statens territorium.

– Biljetter liksom intyg och räkningar av alla slag (t.ex. hotellräkningar, besökskort hos läkare/tandläkare, inträdeskort till offentliga/privata institutioner etc.) som tydligt visar att den berörda personen uppehållit sig inom den anmodade statens territorium.

– Officiella förklaringar, särskilt av gränsmyndighetens personal och av vittnen som kan intyga den berörda personens gränspassage.

– Officiella förklaringar av den berörda personen i rättsliga eller administrativa förfaranden.

– Beskrivning av den plats och under vilka omständigheter den berörda personen gripits efter att ha tagit sig in på den begärande statens territorium.

– Upplysningar som visar att den berörda personen har använt sig av en researrangörs eller resebyrås tjänster.

– Upplysningar beträffande en persons identitet eller vistelse som lämnats av en internationell organisation.

– Rapport/bekräftelse av uppgifter från familjemedlemmar, medresenärer osv.

– Redogörelser som lämnats av den berörda personen.

1.1.1.1. Bilaga 6 till avtalet mellan

Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

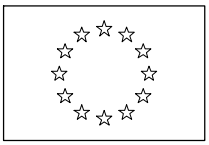

[Ryska federationens vapen]

.....
.....
.....
.....
..……
…

.....
.....
.....
.....
....……
…

(Ort och datum)

.....……..

(Benämning på behörig myndighet i den begärande staten) (sigill/stämpel)

Referens

.....……

Till

.....……

.....……

.....……

(Benämning på behörig myndighet i den anmodade staten)

ANSÖKAN OM TRANSITERING

i kraft av artikel 15 i avtalet av den ..... mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

A. Personuppgifter

Fotografi

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):

.....

2.Efternamn som ogift:.

.....

3.Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

……
…….

5. Även känd som (tidigare namn, andra namn eller pseudonymer):

.....……
…….

6. Medborgarskap och språk:

.....……
……..

7. Typ av och nummer på resedokument:

.....……

B. Särskilda upplysningar om den person som skall överföras

1. Hälsotillstånd

(t.ex. hänvisning till särskild medicinsk vård; latinskt namn på smittsam sjukdom):

.....……
……

2. Uppgifter om särskilt farlig person

(t.ex. misstänkt för allvarligt brott, aggressivt beteende):

.....……
……

C. Transitering

1. Typ av transitering

❑ med flyg ❑ sjövägen ❑ landvägen

2. Slutlig bestämmelsestat

……
…….

3. Eventuella andra transiteringsstater

……
……

4. Föreslaget gränsövergångsställe, datum, tidpunkt för överföringen och eventuell eskort

……
……

……
……

……
……

5. Inresetillstånd säkrat till övriga transiteringsstater samt till den slutliga bestämmelsestaten (artikel 14.2 i avtalet mellan Ryska federationen och Europeiska gemenskapen om återtagande)

❑ ja ❑ nej

6. Kunskap om orsakerna till avslag på transitering (artikel 14.3 i avtalet mellan Ryska federationen och Europeiska gemenskapen om återtagande)

❑ ja ❑ nej

D. Anmärkningar

.....
……..

.....……
……..

.....

(Underskrift av behörig myndighet i den begärande staten) (sigill/stämpel)

Gemensam förklaring gällande artikel 2.1 och artikel 4.1:

”De avtalsslutande parterna noterar att medborgare i Europeiska unionen eller Ryska federationen enligt Ryska federationens och medlemsstaternas medborgarskapslagar inte kan fråntas sitt medborgarskap.

Parterna är eniga om att samråda med varandra i god tid om denna rättsliga situation förändras.”

Gemensam förklaring gällande artikel 3.1 och artikel 5.1:

”Parterna är eniga om att en person har ”*inrest direkt”* från den anmodade statens territorium, i den mening som avses i dessa bestämmelser, om denna person anländer med flyg, eller land- eller sjövägen till den begärande statens territorium utan att däremellan ha rest in i något tredje land. Vistelse i tredjeland enbart i samband med transitering på flygplats skall inte betraktas som inresa.”

Gemensam förklaring gällande Konungariket Danmark

”De avtalsslutande parterna noterar att detta avtal inte gäller Konungariket Danmarks territorium eller medborgare. Ryska federationen och Konungariket Danmark bör under dessa omständigheter ingå ett återtagandeavtal vars innehåll motsvarar detta avtal.”

Gemensam förklaring gällande Republiken Island och Konungariket Norge

”De avtalsslutande parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Island och Norge, särskilt i kraft av avtalet av den 18 maj 1999 beträffande dessa länders associering till genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket. Ryska federationen bör under dessa omständigheter ingå ett återtagandeavtal med Republiken Island och Konungariket Norge vars innehåll motsvarar detta avtal.”